

פרק לט

צער בעלי חיים (מניעתו)

פרק 5ט
פקודה
מס' 1 לט' 1919

פקודה הקובעת הוראות למניעת צער בעלי חיים

[1 בינואר, 1919]

השם הקצר

1. פקודה זו תקרא פקודת צער בעלי חיים (מניעתו).

2. כל בעל חי שעובדים בו והוא אינו מוכשר לעבודה יכול שוטר הסמכות לתפסו, ואפשר לעצרו לשם רפוי בבית חולים או באורוות הממשלה עד שיכשר למלאכה. הסמכות לתפוס ולרפא בעלי חיים הפסולים לעבודה.

3. כל בעל חי העצור כאמור לעיל והכריזו הפקיד הוטרינרי כבעל חי חשוך מרפא ושלא יכשר למלאכה כל עיקר, מותר להשמידו עפ"י צו בכתב מאת הפקיד הוטרינרי ולא ישלמו בעדו דמי פיצוי. הסמכות להשמיד בעלי חיים חשוכי מרפא

4. יכול כל אדם להביא בעל חי חולה לשם רפוי לבית חולים ממשלתי ועליו לשלם את דמי הרפוי, ואולם אם הביא הוכחה המניחה את הדעת שאין ידו משגת לשלם, רפא ירפאו את בעל החי חנם אין כסף. רפוי בעלי חיים חולים בבית חולים ממשלתי עפ"י בקשת בעליהם

5. (1) כל המתעמר בבעל חי, מענהו או מכה אותו באכזריות או עונשין מעביד מתוך כונת רשע בעל חי שאינו מוכשר לעבודה, יאשם בעברה ויהא צפוי בצאתו חייב בדין מלפני שופט שלום לקנס של חמשה פונטים, ועל כל עברה שניה או עברה שלאחריה יהא צפוי למאסר חדש ימים או לקנס של עשרים פונט.

(2) גבה יגבו ממנו גם את דמי כלכלתו ודמי רפוי של בעל החי העצור בבית החולים.